

Šichova Vesec

5,5 km

Vesnice

se jmenuje po svém vlastníkovi ze 16. století Šichovi. Předtím nesla jméno „Vesce Pupinova“ podle vladky Velíka Pupina, který zde hospodařil ve 14. století. „Vesec“ znamená prostě „malá ves“.

V obci zvonička z r. 1926, kterou osadníci postavili vlastním nákladem (3 300 Kč).

Nedaleko od okraje louky na dolním okraji vsi je nyní již poškozený tzv. „svatební kámen“: do důlku v kameni se vkládal střelný prach, který se odpálil na počest svatebčanů, přijíždějících do vesnice.

Lidé, kteří se do Šichovy Vesce vraceli za tmy, vídali na lukách ještě na přelomu r. 2000 velká kulatá světla, která se kutálela z kopce a často je pronásledovala až na kraj vsi.

Rostlinstvo

Na lukách a v okolí tří rybníčků jihovýchodně od osady rostou tolíje bahenní, vachta trojlistá, prstnatec májový, vemeník dvoulistý, suchopýr úzkolistý, kosatec žlutý.

Tolíje bahenní (*Parnasia palustris*), asi 40 cm vysoká vytrvalá bylina z čeledi lomikamenovitých, lidově nazývaná srdečnice, suřanka, samolístek, či jednolístek, byla v lidovém léčení používána při srdečních chorobách. Kvete v létě bílými pravidelnými, až 3 cm velkými květy.

Vachta trojlistá (*Menyanthes trifoliata*), patří do čeledi hořcovitých, lidově zvaná hořký jetel, vodní jetel nebo bobřek, je asi 30 cm vysoká vytrvalá bylina s hladkými trojčetnými listy. V květnu až červnu rozkvétá drobnými bledě růžovými kvítky, přezimuje oddenkem. Její listy se používají do čajů při žaludeční slabosti a trávicích potížích. Kdysi se přidávala i do piva, aby mu dodala hořkou chuť.

Vachta trojlistá

Vemeník dvoulistý (*Platanthera bifolia*), vedle prstnatce májového další naše „orchidej“ z čeledi vstavačovitých, kvete v květnu až červenci bílými květy. Jsou uspořádány v klasu a nápadně voní.

Léčivé rostliny

Vedle vzácnější vachty trojlisté se na zdejších lukách vyskytuje řada dalších, běžně rozšířených rostlin, které se kdysi užívaly v lidovém léčitelství. Některé dosud slouží při výrobě léků nebo jsou součástí lékopisných čajovin. Jsou to například:

Světlík lékařský (*Euphrasia rostovkiana*) lidově ambrožka, bradavník, kočičí len, umrlčí zvonečky. Drobná bylina z čeledi krtičníkovitých má tuhou lodyhu, mnoho lístků a běložluté až nafialovělé kvítky. Používá se hlavně na vyplachování a obklady bolavých očí.

Tužebník jilmový (*Filipendula ulmaria*) z čeledi růžovitých, až 150 cm vysoká vonící bylina s drobnými bílými kvítky, nahloučenými v bohatá květenství. Pomáhají při horečkách a nemocech z nachlazení, dně a revmatismu. Podobně jako vrba bílá se tužebník označuje jako „rostlinný salicylát“ – používá se ve stejných případech jako známý Acylpyrin.

Kozlík dvoudomý (*Valeriana dioica*) neboli odolén z čeledi kozlíkovitých, je menším a poněkud méně účinným příbuzným kozlíku lékařského, z něhož se vyrábějí proslulé valeriánské kapky na uklidnění a navození spánku.

Kostival lékařský (*Symphytum officinale* L.) z čeledi brutnákovitých, lidově zvaný kobyli mláto, trudovatník, chropáč, černý kořen, svalník větší či kořen liberzonský, může být až 1 m vysoká, malými drsnými chloupky pokrytá rostlina. Kvete od května do srpna červenofialovými trubkovitými květy ve vijanech. Používá se nejčastěji k obkladům a výrobě tinktur či masť na modřiny, pohmožděniny, záněty, urychluje hojení ran a zlomenin. V čajových směsích pomáhá léčit kašel a žaludeční vředy.

Značená cesta po silnici na rozcestí nad Šichovou Vescí.